

DANKBAAR OM WAT JE
VOOR ONS BENT GEWEEST.

Ter dankbare herinnering aan

Willie van Dooren

sinds 22 februari 1979 weduwnaar van DINA SCHULTE

Hij werd geboren 24 december 1920 te Papenburg (D.). De laatste maanden van zijn leven verbleef hij in de "Veltmansichting" te Weiteveen, waar hij gesterkt door het Sacrament der Zieken, overleed op vrijdag 9 oktober 1998. We namen afscheid van hem tijdens een plechtige Uitvaartdienst in de parochiekerk "Maria Onbevlekt Ontvangen" te Erica, op dinsdag 13 oktober, waarna we hem ter ruste legden op de R.K. begraafplaats aldaar.

Na een maandenlange, liefdevolle verzorging in de "Veltmansichting", is onze onvergetelijke vader en opa en mijn lieve man en huisgenoot, rustig van ons heengegaan.

Dankbaar zijn we, dat we hem zolang in ons midden mochten hebben. We bewaren aan hem vele goede herinneringen. Je kunt gerust zeggen, dat hij echt een buitenmens was. Hij hield ervan buiten te zijn, onvermoeibaar aan het werk in de tuin, of tochtjes maken in de vrije natuur, op de fiets of wandelend. Van jongs af aan was hem dat op het lijf geschreven. Hij heeft in zijn leven hard gewerkt. Jarenlang overdag in de fabriek en dan in de avonden nog lesgeven aan de technische school. Het vak dat hij gaf - lassen - lag hem zeer na aan het hart en daarom deed hij zijn werk met plezier en met volle overgave. Jammer was wel dat er nog maar weinig vrije tijd voor hem overbleef. Vanwege een aandoening aan zijn knieën moest hij al eerder stoppen met werken. Daar had hij het in het begin best moeilijk mee. Hij kon niet makkelijk toegeven dat hij iets niet meer kon. Het maakte hem onrustig en ongedurig. Na de dood van zijn vrouw veranderde hij, alsof hij tot het besef was gekomen dat er grenzen zijn in een mensenleven. Duidelijk merkbaar liet hij meer aan anderen over. Samen met Christine heeft hij nog van het leven kunnen genieten; ook met haar, net als vroeger met zijn gezin, genoot hij van fietsen en wandelen. En voor zijn kleinkinderen - en óók voor die van Christine - was hij er altijd. Zij konden altijd bij hem aankloppen en dat deden ze dan ook! De laatste tijd ging het allemaal wat minder met hem; toch bleef hij positief en klaagde nooit. Voor ons blijft hij onvergetelijk. Moge de goede God hem opnemen in zijn eeuwige vreugde.

Moge hij rusten in vrede .....

Voor uw meeleven en belangstelling na het overlijden van mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa, zeggen wij u hartelijk dank.

CHRISTINE FLEER
FAMILIE VAN DOOREN